

er gaaet op til $\frac{1}{4}$ Øre pr. Pund for det første og 1 Øre for det andet i den nævnte Gruppe, hvad der er en betydelig Forhøjelse fra det, Folketinget den Gang stod paa. Med Hensyn til Stentøj, Fajance m. v., der forsirede eller dekorerede med Forgyldning eller Forsølving blive af forøget Værdi, er der ogsaa en Forhøjelse fra Folketingets 10 Øre med 5 Øre.

Der er en Række Eksempler paa lignende Forhøjelser, men jeg er bange for at trætte det høje Ting for meget ved at nævne dem alle eller blot ved at nævne de vigtigste af dem, jeg har noteret. Der er dog et Par, jeg ikke kan undgaa at dvæle ved et Øjeblik. Det er noget af det, man kalder Faldgruber, Faldgruber, som man let falder i ved Udarbejdelsen af et saadant Toldlovsforslag, fordi de kunne se saa overordentlig simple og uskyldige ud, medens der dog i Virkeligheden kan skjule sig en ret kraftig protektionistisk Hensigt bagved dem. Vi ere i Toldkommissionen blevne ret skarptsynede paa dette Omraade og ere ved en Mængde Henvendelser fra forskellige Handelsforeninger og ved Selysyn af mangfoldige Artikler komne til den Erkendelse, at det er af stor Vigtighed at faa indført en Bestemmelse om en Forandring i Toldlovens sædvanlige Regel, den nemlig, at Manufakturvarer fortoldes efter det dyreste Stof. Der er nogle Undtagelser, men det er dog Hovedreglen. Vi fik da det indført, at hvis der er ikartet et dyrere Materiale, som skønnes kun at være en ubetydelig Bestanddel af Stoffet, skal det ikke regnes for nogen Tilsætning af dyrere Materiale. Det er noget, som særligt for visse Manufakturvarers Vedkommende udtrykker sig ved smaa Silkenupper eller Silkefnug og lignende. Vi holdt i Toldkommissionen paa, vejlede af sagkyndige, som repræsenterede Forbrugernes Interesse, at noget saadant ikke maatte bruges til at tvinge Varerne højere op. Denne Anmærkning er falden ud. Noget lignende gælder med Hensyn til Konfektionsgruppen. Der satte vi ind i Folketinget, at alle færdige Klædningsstykker af Trikotage skulle være fritagne for Tillægstold, og det ere de for øvrigt ogsaa efter den bestaaende Lovgivning, men denne Fritagelse skal nu efter Regeringsforslaget kun gælde for almindelig Trikotage, men ikke for Trikotage, vævet som Alenvarer. Her have vi imidlertid netop en Mængde billige Forbrugsartikler, som ved denne Fordyrelse af 50—100 pCt. ville blive meget alvorligt ramte. Jeg skal som Eksempel paa, hvor

haardt disse Varer ere beskattede, nævne en almindelig Arbejderartikel som præservede Benklæder af Trikotage. Disse kunne i Tyskland købes færdige — efter Opgivelse fra en kyndig Handelsforening, vistnok fra Manufakturhandlerforeningens Toldudvalg — for 62 Øre pr. Pund, medens de med den gældende Told i Danmark koste 1 Kr. 20 Øre til 1 Kr. 40 Øre pr. Pund, og nu bliver der til Tolden paa disse Artikler endog lagt et Tillæg. Det vil altsaa ses, at der her er en af de Faldgruber, vi skulle vogte os for. Jeg haaber, at vi kunne komme til at undersøge denne Sag i et Toldudvalg tilligemed forskellige andre Sager.

Garntolden er ogsaa højere, end Folketingets var. For ikke at trætte det høje Ting skal jeg dog ikke komme ind paa at nævne Tal. Men denne Forhøjelse af Garntolden virker uheldigt helt ned gennem Manufaktur-tolden, idet Garn er Raastof for en Mængde forskellige Virksomheder her, hvilket tjener til at motivere Bevægelsen for at faa Finansministeren til at forhøje Tolden. Der er en ganske ejendommelig Protektionismens Psykologi, som det er ret interessant at studere. Thi saa snart der er Tale om at afskaffe Tolden paa Produktionens Raa- og Hjelpestoffer, hører man konstant, at det betyder ikke noget. Det er ikke mere end $\frac{1}{27}$ eller $\frac{1}{35}$ Øre pr. Pund, det betyder ingen Ting for disse Industrier, om Tolden nedsættes en lille Smule. Saa snart der derimod er Tale om at lægge den mindste Smule paa eller blot bibeholde den ret høje Told, man i Forvejen har paa disse Raa- og Hjelpestoffer, argumenterer man i brede Baner, at dette nødvendiggør en Prisforhøjelse af flere Øre pr. Pund for de færdige, tilvirkede Varer. Det er ogsaa en Grund, hvorfor man skal passe paa dernede, hvor det begynder. Man skal passe paa ved Raavaren og den halvt producerede Vare, at man ikke kommer op der, thi hvis man gør det, kan man være aldeles vis paa, at saa skal der nok være en blid og fast Haand, der vil føre det op paa alle de færdige Produkter, helt op til Toppen, som vi se det f. Eks. i Trævarepositionen saavel som i Manufakturvaregruppen — jeg har Tallene her, men jeg tør ikke lægge Beslag paa Tingets Tid længere, og skal derfor ikke nævne dem.

Endnu vil jeg blot nævne ufarvede Bomuldsvare. Der har Regeringen foreslaaet for ublegede Varer $17\frac{1}{2}$ Øre og for blegede $22\frac{1}{2}$, Folketinget havde en